

POSTANOWIENIE

9 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 9 lipca 2025 r. w Warszawie
zażalenia [...] K. D.
na postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie
z 9 stycznia 2025 r., V Ga 124/24,
w sprawie z powództwa S. B.
przeciwko [...] K. D.
o zapłatę,

**oddala zażalenie i zasądza od pozwanego na rzecz powoda
tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego 1800,00
(tysiąc osiemset) zł z odsetkami wysokości odsetek ustawowych
za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po
upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu
postanowienia do dnia zapłaty.**

(A.T.)

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z 25 września 2024 r. w sprawie
z powództwa S. B. przeciwko [...] K. D., na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu

Rejonowego w Olsztynie z 2 kwietnia 2024 r., zmienił zaskarżony wyrok w całości i orzekł o kosztach postępowania.

Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego skargą kasacyjną w całości, wskazując, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 40 791,00 zł. W skardze zarzucił naruszenie prawa procesowego wskutek wydania wyroku przez Sąd drugiej instancji w składzie jednoosobowym.

Postanowieniem z 9 stycznia 2025 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie odrzucił skargę kasacyjną pozwanego jako niedopuszczalną, stwierdzając, że wartość przedmiotu zaskarżenia została w niej ustalona w wysokości niższej niż 50.000 zł.

Pozwany w zażaleniu na to postanowienie wniósł o jego uchylenie w całości, zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez jego zastosowanie w sytuacji, gdy zarzut skargi kasacyjnej dotyczył bezwzględnych przyczyn odwoławczych, w tym m.in. naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 379 pkt 4 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego odrzucenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 zdanie pierwsze k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Wartość przedmiotu zaskarżenia objętego skargą wniesioną przez pozwanego wyraża się kwotą niższą od określonej w przywołanym przepisie (40.791 zł). Zasadnie zatem – zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. - Sąd drugiej instancji odrzucił tę skargę jako niedopuszczalną.

Kontrola dopuszczalności skargi kasacyjnej i jej warunków formalnych poprzedza badanie możliwości przyjęcia jej do rozpoznania oraz – w kolejnym etapie - ocenę zasadności podstaw kasacyjnych. Tylko skarga, której wniesienie jest dopuszczalne może zostać poddana dalszej kontroli. Nie zmienia tego ani to,

że - zgodnie z art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. - Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli zachodzi nieważność postępowania, ani to, że rozpoznając skargę w granicach zaskarżenia – stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c. - bierze z urzędu pod rozwagę nieważność postępowania; niedopuszczalna skarga kasacyjna nie może być przedmiotem przedsądu ani rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(A.T.)

[a.ł]